

DOMSTOLENS DOM (femte avdelningen)
den 22 mars 2001 *

I mål C-17/99,

Republiken Frankrike, företrädd av K. Rispal-Bellanger och F. Million, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

sökande,

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av G. Rozet, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande,

angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut 1999/378/EG av den 4 november 1998 beträffande det stöd som Frankrike beviljat Nouvelle Filature Lainière de Roubaix (EGT L 145, 1999, s. 18),

meddelar

* Rättegångsspråk: franska.

DOMSTOLEN (femte avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden A. La Pergola samt domarna M. Wathelet (referent), L. Sevón, S. von Bahr och C.W.A. Timmermans,

generaladvokat: S. Alber,

justitiesekreterare: biträdande justitiesekreteraren H. von Holstein,

med hänsyn till förhandlingsrapporten,

efter att parterna har avgivit muntliga yttranden vid förhandlingen den 23 november 2000,

och efter att den 11 januari 2001 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Republiken Frankrike har, genom en ansökan som inkom till domstolens kansli den 25 januari 1999, med stöd av artikel 173 första stycket i EG-fördraget (nu artikel 230 första stycket EG i ändrad lydelse) väckt talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslutet 1999/378/EG av den 4 november 1998 beträffande det

stöd som Frankrike beviljat Nouvelle Filature Lainière de Roubaix (EGT L 145, 1999, s. 18, nedan kallat det omtvistade beslutet).

Tillämpliga bestämmelser

- 2 Vid tidpunkten för antagandet av det omtvistade beslutet bedömde kommissionen statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter mot bakgrund av gemenskapens riktlinjer härom, vilka offentliggjordes i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*, år 1994 (EGT C 368, s. 12, nedan kallade riktlinjerna).

- 3 Punkt 3.2.1 i riktlinjerna har följande lydelse:

”Omstruktureringsstöd medför särskilda problem ur konkurrenshänseende, eftersom de kan leda till att en orättvis andel av kostnaderna för en strukturell anpassning och de åtföljande sociala och ekonomiska problemen överförs på andra tillverkare som inte får stöd, samt på andra medlemsstater. Grundprincipen är därför att omstruktureringsstöd endast får beviljas i de fall då det kan visas att beviljandet inte strider mot gemenskapens intresse. Detta är endast möjligt om stödet uppfyller vissa strikta kriterier och om man till fullo beaktar de eventuella snedvridningar som det kan ge upphov till.”

- 4 Enligt punkt 3.2.2. i riktlinjerna kan kommissionen endast godkänna ett stöd om omstruktureringsplanen uppfyller de allmänna villkoren, som bland annat avser återställande av företagets långfristiga lönsamhet, förhindrande av otillbörlig snedvridning av konkurrensen och att stödet skall stå i proportion till de kostnader och de fördelar som följer av omstruktureringen.

5 I punkt 3.2.2 A första stycket i riktlinjerna föreskrivs följande vad gäller återställandet av lönsamheten:

”Det nödvändiga villkoret (*sine qua non*) för alla omstruktureringsplaner är att de skall göra det möjligt att återställa företagets långfristiga lönsamhet inom en rimlig tid på grundval av realistiska antaganden vad gäller verksamhetens villkor i framtiden.[...]”

6 Vidare anges att i syfte att förhindra otillbörlig snedvridning av konkurrensen skall åtgärder vidtas ”för att i största möjliga mån mildra de negativa följderna för konkurrenterna”. I punkt 3.2.2 B andra stycket i riktlinjerna föreskrivs särskilt följande:

”Om en objektiv bedömning av utbudet och efterfrågan visar att det råder en strukturell överkapacitet på den marknad inom Europeiska gemenskapen på vilken stödmottagaren är verksam, skall omstruktureringsplanen, i proportion till det mottagna stödets storlek, bidra till en omstrukturering av sektorn inom denna marknad i gemenskapen genom att oåterkalleligt minska produktionskapaciteten. [...]”

7 Slutligen föreskrivs följande i punkt 3.2.2 C angående stödets proportion till de kostnader och de fördelar som följer av omstruktureringen.

”Stödbeloppet och stödnivån skall begränsas till vad som är absolut nödvändigt för att möjliggöra en omstrukturering och skall stå i proportion till de för gemenskapen förväntade fördelarna. Därför skall stödmottagaren i väsentlig utsträckning bidra till omstruktureringen genom egna medel eller genom extern finansiering på marknadsmässiga villkor. För att begränsa snedvridningen av

konkurrensen skall stödet ges i sådan form att det inte förser företaget med ett överskott av likvida medel som skulle kunna användas för aggressiva verksamheter som snedvrider marknaden och som inte har anknytning till omstruktureringen. Stödet får inte heller användas för att finansiera nyinvesteringar som inte är nödvändiga för att återställa lönsamheten. [...]"

Bakgrund till tvisten

- 8 Under månaderna maj och september 1996 inkom flera klagomål till kommissionen avseende det stöd som beviljats eller som eventuellt skulle komma att beviljas företaget Nouvelle Filature Lainière de Roubaix av den franska regeringen inom ramen för ett förenklat konkursförfarande avseende SA Filature Lainière de Roubaix (nedan kallat det omtvistade stödet). Dessa klagomål ifrågasatte ett åtta år långt anstånd med betalning av sociala avgifter och skatter till ett belopp av 82 000 000 FRF, som företaget hade beviljats av kommittén för industriell omstrukturering, och en begäran om ingripande från nämnda kommitté för att undvika att företaget försattes i konkurs.

- 9 De franska myndigheterna uppgav, i skrivelser av den 18 juni och den 15 juli 1996, som svar på en begäran om upplysningar från kommissionen, att gruppen SA Filature Lainière de Roubaix sedan början av år 1990 hade genomgått en period med allvarliga driftsvårigheter, vilket ledde till allvarliga påfrestningar på ekonomin och förseningar med betalning av skatter och sociala avgifter. År 1993 övertog Verbeke gruppen och för denna grupp framlades en omstruktureringsplan i vilken betalning av den totala skulden planerades, under förutsättning att återbetalningen kunde delas upp på en period av åtta år. Företaget drabbades emellertid av nya ekonomiska och finansiella svårigheter från och med år 1995. Eftersom företaget inte hade kunnat betala sina räkningar på förfallodagen inlämnade ledningen för gruppen en förklaring om inställning av betalningar till Tribunal de commerce de Roubaix (Frankrike), som inledde ett förenklat konkursförfarande den 30 april 1996.

- 10 Efter att ha fastställt att gruppens ekonomiska och sociala situation inte möjliggjorde att en saneringsplan upprättades och efter att ha inlett ett anbudsförfarande avseende ett övertagande av gruppen fastställde Tribunal de commerce de Roubaix i sin dom av den 17 september 1996 att gruppen skulle övertas av Chapurlat till ett pris av 4 278 866 FRF. Chapurlat åtog sig att fullfölja anställningsavtalen för 225 av de 587 anställda som utgjorde personalstyrkan och att betala 50 000 FRF för varje tjänst som avvecklades under det år som följde efter dagen för övertagandet. Den nationella domstolen godkände dessutom friställandet av 362 anställda och utsåg en konkursförvaltare eftersom gruppen SA Filature Lainière de Roubaix likviderades till följd av dess dom.
- 11 I september 1996 meddelade de franska myndigheterna kommissionen om den stödåtgärd till omstrukturering som de planerade för det nya företaget som bildats av Chapurlat under namnet Nouvelle Filature Lainière de Roubaix, vars aktiekapital uppgick till 510 000 FRF. Stödet som totalt uppgick till ett belopp av 40 000 000 FRF utgjordes av ett andelslån på 18 000 000 FRF och ett bidrag på 22 000 000 FRF.
- 12 På kommissionens begäran lämnade den franska regeringen sedan ytterligare upplysningar avseende denna stödåtgärd.
- 13 Genom skrivelse av den 18 augusti 1997 meddelade kommissionen den franska regeringen sitt beslut att inleda det förfarande som föreskrivs i artikel 93.2 i EG-fördraget (nu artikel 88.2 EG). Detta beslut innehöll en detaljerad beskrivning av de faktiska omständigheterna och en av kommissionen provisorisk bedömning av dessa omständigheter med hänsyn till riktlinjerna. Kommissionen gjorde även i beslutet gällande att företaget inte hade tillhandahållit tillräckligt med upplysningar för en slutgiltig bedömning, och särskilt inte för att erhålla ett godkännande av de omtvistade stöden. I detta hänseende framhöll kommissionen uttryckligen att det saknades en omstruktureringsplan som uppfyllde gemen-

skapens krav. Sammanfattningsvis anmodade kommissionen de franska myndigheterna att till den inge ”alla övriga upplysningar som de anser kan vara till nytta för bedömningen av de ifrågasatta stöden”.

- 14 Republiken Frankrike inkom med ett yttrande genom skrivelse av den 24 september 1997 och lämnade ytterligare upplysningar genom skrivelser av den 8 maj, den 21 juli, den 16 och den 30 oktober 1998, av vilka det bland annat framgår att företaget Nouvelle Filature Lainière de Roubaix uppvisade en förlust på 897 497 FRF för år 1997.
- 15 Förfarandet enligt artikel 93.2 i fördraget avslutades genom antagandet av det omtvistade beslutet. Beslutet lyder såsom följer:

”Artikel 1

Det stöd i form av ett investeringsbidrag som Frankrike beviljat Nouvelle Filature Lainière de Roubaix kan för ett belopp på 7,77 miljoner FRF anses förenligt med den gemensamma marknaden på grundval av artikel 92.3 c i fördraget.

Artikel 2

Det stöd i form av ett investeringsbidrag som Frankrike beviljat Nouvelle Filature Lainière de Roubaix är för ett belopp på 14,23 miljoner FRF oförenligt med den gemensamma marknaden.

Artikel 3

1. Andelslånet på 18 miljoner FRF utgör ett stöd i så måtto att den räntesats som Frankrike tillämpar på detta lån är lägre än den referensräntesats på 8,28 % som gällde vid den tidpunkt lånet beviljades.

2. Det stöd som avses i punkt 1 och som Frankrike beviljat Nouvelle Filature Lainière de Roubaix är oförenligt med den gemensamma marknaden.

Artikel 4

1. Frankrike skall vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att från mottagaren Nouvelle Filature Lainière de Roubaix återkräva det stöd som avses i artikel 2 och som olagligen redan betalats ut.

2. Återkrävandet skall ske enligt förfaranden i nationell lagstiftning. Ränta tas ut från och med den dag stödet betalades ut till och med den dag det faktiskt återbetalats. Räntesatsen motsvarar referensräntesatsen för beräkning av regionalstöddordningars nettobidragsekivalent.

3. Frankrike skall utan dröjsmål avskaffa det stöd som avses i artikel 3 genom att tillämpa normala marknadsvillkor som minst motsvarar den referensräntesats på 8,28 % som gällde vid den tidpunkt lånet beviljades.

Artikel 5

Frankrike skall senast inom två månader från dagen för delgivningen av detta beslut till kommissionen anmäla vilka åtgärder som vidtagits för att följa beslutet.

Artikel 6

Detta beslut riktar sig till Republiken Frankrike.”

- 16 Det är under dessa omständigheter som Republiken Frankrike har väckt förevarande talan mot det omtvistade beslutet.

- 17 Under förhandlingen den 23 november 2000 upplyste ombudet för Republiken Frankrike domstolen om att företaget Nouvelle Filature Lainière de Roubaix under tiden hade likviderats.

Prövning i sak

- 18 Till stöd för sin talan har den franska regeringen anfört tre grunder som avser åsidosättande av skyldigheten att utfärda ett föreläggande innan ett beslut om

statligt stöd antas, åsidosättande av motiveringsskyldigheten och åsidosättande av artikel 92 i EG-fördraget (nu artikel 87 EG i ändrad lydelse).

Åsidosättandet av skyldigheten att utfärda ett föreläggande

- 19 Med sin första grund gör den franska regeringen gällande att den under hela det administrativa förfarandet till fullo har samarbetat med kommissionen genom att systematiskt och med detaljerade svar ha efterkommit de framställningar om upplysningar som den tillställts och genom att ha klargjort att den står till förfogande för att lämna alla ytterligare upplysningar som kommissionen kan tänkas begära. Oaktat de franska myndigheternas inställning har det omtvistade beslutet i huvudsak grundats på argumentet att den franska regeringen inte har framlagt någon omstruktureringsplan till kommissionen och att kommissionen därför inte har haft tillgång till tillräckligt med upplysningar för att tillförlitligt kunna bedöma den långfristiga lönsamheten för det företag som erhållit det omtvistade stödet. Den franska regeringen anser att även om så hade varit fallet borde kommissionen inte ha antagit ett slutgiltigt beslut utan inskränkt sig till att vidta handläggningsåtgärder genom att ålägga de franska myndigheterna att till den inlämna alla upplysningar som var nödvändiga för denna bedömning.

- 20 Genom att anta det omtvistade beslutet har kommissionen felbedömt domstolens rättspraxis (dom av den 14 februari 1990 i mål C-301/87, Frankrike mot kommissionen, kallat Boussac Saint Frères, REG 1990, s. I-307, svensk specialutgåva, volym 10, s. 303, och av den 13 april 1994 i de förenade målen C-324/90 och C-342/90, Tyskland och Pleuger Worthington mot kommissionen, REG 1994, s. I-1173) och underlåtit att tillämpa en regel, som den trots allt har medgivit skall tillämpas på den, se särskilt dess bok *Konkurrensrätten i Europeiska gemenskapen*, volym II B, med titeln ”Förklaring till de regler som är tillämpliga på statligt stöd: Situationen år 1996”, samt frångått sin egen beslutspraxis.

- 21 Kommissionen har för det första gjort gällande att den första grunden vilar på ett felaktigt antagande. Det omtvistade beslutet har nämligen på intet sätt grundats på antagandet att det saknades en omstruktureringsplan. Kommissionen har endast kortfattat nämnt detta faktum i motiveringen till beslutet. Kommissionen har gjort gällande att analysen i del IV, punkt 3 i detta beslut visar att grunden för beslutet var att det saknades förutsättningar att i enlighet med riktlinjerna godkänna det omtvistade stödet, och sålunda inte att det saknades upplysningar om detta stöd.
- 22 Kommissionen har vidare i andra hand gjort gällande att den första grunden innebär en felaktig tolkning av de förfaranderegler som är tillämpliga vid granskning av statligt stöd.
- 23 Det följer nämligen enligt kommissionen av fast rättspraxis att det åligger den medlemsstat som anhåller om ett godkännande för att bevilja ett företag stöd att till kommissionen inge alla de upplysningar som är nödvändiga för att denna skall kunna kontrollera om villkoren för beviljande av detta stöd är uppfyllda (dom av den 28 april i mål C-364/90, Italien mot kommissionen, REG 1993, s. I-2097, punkt 20). I detta hänseende godtog domstolen i sin dom i det ovannämnda målet Boussac Saint Frères kommissionens argumentation att när ett stöd är olagligt på grund av att det har beviljats av en medlemsstat i strid med förfarandet i artikel 93.3 i fördraget, kan den omständigheten att detta stöd skulle kunna vara förenligt med artikel 92.3 i samma fördrag inte upphäva beslutets rättsstridighet och följaktligen kan kommissionen kräva att ett sådant stöd återbetalas. Kommissionen anser att det är med avseende på en sådan situation som domstolen har angivit att kommissionen har behörighet att vidta säkerhetsåtgärder för att bevara status quo om medlemsstaternas förfaranden skulle medföra att den reglering som inrättas genom artiklarna 92 och 93 i fördraget blev verkningslös. Vid vidtagande av dessa åtgärder skall kommissionen emellertid se till att medlemsstaternas legitima intressen skyddas. Kommis-

sionen har sålunda rätt att föreskriva sådana säkerhetsåtgärder, men har ingen skyldighet att göra detta. Om medlemsstaten underlåter att överlämna de upplysningar som begärts äger kommissionen rätt att avbryta förfarandet och fatta ett slutgiltigt beslut på grundval av de uppgifter som den har tillgång till.

24 Kommissionen anser inte heller att domen i det ovannämnda målet Tyskland och Pleuger Worthington stöder den av Frankrikes regering framförda tolkningen av de bestämmelser som reglerar förfarandet för granskning av statligt stöd, eftersom den berörda medlemsstaten i det förfarandet som ledde fram till denna dom, till skillnad från förevarande mål, dels vägrade att överhuvudtaget samarbeta med kommissionen, dels denna dom avsåg frågan huruvida det verkligen förelåg ett stödprogram och inte kommissionens bedömning huruvida detta stöd var förenligt med den gemensamma marknaden.

25 Kommissionen har slutligen gjort gällande att den publikation som den franska regeringen har hänvisat till inte utgör ett officiellt ställningstagande. Denna publikation har författats av en advokat och är inte bindande för kommissionen. Det omtvistade beslutet strider inte heller mot kommissionens beslutspraxis inom området statligt stöd, eftersom den endast har utfärdat formella förelägganden till medlemsstater när dessa har vägrat att samarbeta och att inge de materiella upplysningar som är nödvändiga för att kommissionen skall kunna uttala sig om förekomsten av stöd.

26 I detta hänseende konstaterar domstolen att den första grunden vilar på en felaktig tolkning av det omtvistade beslutet.

27 Även om det är riktigt att det av beslutet framgår att den franska regeringen inte har framlagt någon omstruktureringsplan ingår detta konstaterande i en omfattande redogörelse som särskilt behandlade de omtvistade stödets förenlig-

het med artikel 92.3 c i fördraget. Kommissionen anser emellertid inte alls att den inte hade tillgång till de upplysningar som var nödvändiga för att kunna göra en sådan bedömning, utan framhöll i stället att de villkor som skall vara uppfyllda för att ett omstruktureringsstöd skall godkännas i enlighet med riktlinjerna, särskilt förekomsten av en koherent plan för omstrukturering, vid den tidpunkt då stödet beviljades, inte var uppfyllda i det aktuella fallet.

- 28 Under dessa omständigheter fanns det ingen anledning för kommissionen, som kunde göra en slutgiltig bedömning av det omtvistade stödets förenlighet med den gemensamma marknaden på grundval av de upplysningar som den hade tillgång till, att ålägga Republiken Frankrike att genom ett icke-slutligt beslut inge andra upplysningar som skulle ha kunnat visa att det fanns en tillräcklig omstruktureringsplan vid tidpunkten för stödets beviljande.
- 29 Detta gäller, såsom generaladvokaten har påpekat i punkterna 49 och 50 i sitt förslag till avgörande, i ännu högre grad då kommissionen i sitt beslut att inleda ett förfarande enligt artikel 93.2 i fördraget uttryckligen hade gjort de franska myndigheterna uppmärksamma på att den mot bakgrund av de relevanta upplysningar som den hade tillgång till, inte kunde anse att det fanns en trovärdig omstruktureringsplan.
- 30 Den franska regeringen har just i detta hänseende inför domstolen gjort gällande att den ansträngde sig under det administrativa förfarandet att till fullo samarbeta med kommissionen och att den systematiskt och utförligt svarade på de framställningar om upplysningar som gjordes av kommissionen. En sådan argumentation utgör emellertid ett stöd för att det omtvistade beslutet inte har antagits på grund av att kommissionen hade otillräcklig information, som de franska myndigheterna hade kunnat komplettera om de av kommissionen hade anmodats att göra detta, utan till följd av att de nämnda myndigheterna underlåtit att iakttaga de villkor som föreskrivs i riktlinjerna för stöd till

omstrukturering. Denna underlåtenhet framgår vid en helhetsbedömning av de upplysningar som den franska regeringen lämnat under det administrativa förfarandet.

- 31 Talan kan således inte bifallas på den första grunden.

Åsidosättandet av motiveringsskyldigheten

- 32 Den franska regeringen har med sin andra grund gjort gällande att kommissionen har åsidosatt sin motiveringsskyldighet, såsom den framställs i artikel 190 i EG-fördraget (nu artikel 253 EG), genom att vid flera tillfällen förebrå de franska myndigheterna för att inte ha lämnat de upplysningar som är nödvändiga för att bedöma om det omtvistade stödet är förenligt med den gemensamma marknaden. Genom detta tillvägagångssätt har kommissionen uppenbarligen försökt att "rättfärdiga den på många punkter bristande eller obefintliga motiveringen" i det omtvistade beslutet.

- 33 Den franska regeringen anser att det i beslutet finns brister i motiveringen på flera specifika punkter. Detta är fallet för det första när kommissionen fastställde att det stödmottagande företaget var ett av de minst konkurrenskraftiga företagen på marknaden med hänsyn till de höga priser som det tillämpade på marknaden för "Lycra laine". Vidare har kommissionen inte tagit hänsyn till uppgifter om de omständigheter som hade kunnat styrka detta företags långfristiga lönsamhet, vilka vidarebefordrades genom den franska regeringens meddelande av den 30 oktober 1998. Slutligen är kommissionens beslut inte tillräckligt klart och detaljerat vad gäller villkoret att en otillbörlig snedvridning av konkurrensen skall förhindras.

- 34 Kommissionen har genmält att det omtvistade beslutet uppfyller de krav på motiveringen som uppställts i domstolens fasta rättspraxis (se särskilt dom av den 2 april 1998 i mål C-367/95 P, kommissionen mot Sytraval och Brink's France, REG 1998, s. I-1719, punkt 63).
- 35 Domstolen erinrar i detta hänseende om att motiveringsskyldigheten utgör en väsentlig formföreskrift som skall särskiljas från frågan huruvida motiveringen är hållbar, vilken skall hänföras till frågan huruvida den omtvistade rättsakten är lagenlig i materiellt hänseende. Den motivering som krävs enligt artikel 190 i fördraget skall vara anpassad till rättsaktens beskaffenhet och det skall klart och tydligt framgå av denna hur den institution som har antagit rättsakten har resonerat, så att de som berörs därav kan få kännedom om skälen för den vidtagna åtgärden och domstolen ges möjlighet att utöva sin prövningsrätt (dom i det ovannämnda målet kommissionen mot Sytraval och Brink's France, punkterna 67 och 63).
- 36 Som kommissionen mycket riktigt har påpekat skall kravet på motivering bedömas med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet, särskilt rättsaktens innehåll, de anförda skälens karaktär och det intresse som de vilka rättsakten är riktad till, eller andra personer som direkt eller personligen berörs av den, kan ha av att få förklaringar. Det krävs inte att motiveringen till en rättsakt innehåller alla de relevanta faktiska och rättsliga omständigheterna, eftersom frågan huruvida motiveringen av en rättsakt uppfyller kraven i artikel 190 i fördraget inte enbart skall bedömas mot bakgrund av motiveringens lydelse, utan även mot bakgrund av det sammanhang i vilket motiveringen ingår samt alla rättsregler som reglerar den berörda frågan (Se särskilt dom i det ovannämnda målet kommissionen mot Sytraval och Brink's France, punkt 63).
- 37 I förevarande mål är det ostridigt att det omtvistade beslutet innehåller en motivering till varför det omtvistade stödet inte var rättfärdigat enligt riktlinjerna, nämligen i huvudsak att det saknades en tillräcklig omstruktureringsplan och bevis som kunde styrka den långfristiga lönsamheten för företaget Nouvelle Filature Lainière de Roubaix samt att det nämnda stödet inte stod i proportion till det bidrag som stödmottagaren står för.

- 38 Den materiella riktigheten av de skäl som kommissionen således har åberopat för att berättiga det omtvistade beslutet kan inte bedömas inom ramen för en kontroll av huruvida motiveringsskyldigheten har iakttagits. Denna bedömning hör i själva verket till den tredje grunden avseende ett åsidosättande av artikel 92 i fördraget.
- 39 Under dessa omständigheter kan talan inte heller vinna bifall på den andra grunden.

Åsidosättandet av artikel 92 i fördraget

- 40 Den franska regeringen har med sin tredje grund anfört att kommissionen i flera avseenden har gjort en uppenbart oriktig bedömning när den förklarade att det omtvistade stödet var oförenligt med den gemensamma marknaden på grundval av artikel 92.3 c i fördraget. Detta gäller särskilt redogörelsen i beslutet för återställandet av den långfristiga lönsamheten för det stödmottagande företaget, för att stödet står i proportion till de kostnader och de fördelar som följer av omstruktureringen samt för påstådda snedvridningar av konkurrensen till följd av detta stöd. Den franska regeringen anser också att kommissionen har tillämpat riktlinjerna på ett felaktigt sätt. Den har tillagt att det omtvistade beslutet dels innehåller en rad motsägelsefulla uppgifter som försvagar kommissionens argumentation, dels är otillräckligt motiverat.

- 41 Även om den bestrider riktigheten i de argument som anförts av den franska regeringen har kommissionen i första hand gjort gällande att stöd till ett företag i svårigheter skall, för att kunna förklaras förenligt med artikel 92.3 c i fördraget, vara förbundet med en omstruktureringsplan avsedd att minska eller ändra inriktningen på dess verksamhet (se domstolens dom av den 14 september 1994 i de förenade målen C-278/92—C-280/92, Spanien mot kommissionen, REG 1994, s. I-4103, punkt 67, se även förstainstansrättens dom av den 15 september 1998 i de förenade målen T-126/96 och T-127/96, BFM och EFIM mot kommissionen,

REG 1998, s. II-3437, punkt 99). Det har emellertid fastställts i del IV punkt 3 fjärde stycket i det omtvistade beslutet att ”den franska regeringen inte har lagt fram någon trovärdig omstruktureringsplan” och att ”sedan förfarandet inleddes har de franska myndigheterna inte inkommit med en sådan plan till kommissionen”.

- 42 Kommissionen har preciserat att de franska myndigheterna, genom att utlova det omtvistade stödet inom ramen för det förfarande som ledde fram till domen från Tribunal de commerce de Roubaix, inte har antagit ett beslut som är förbundet med en omstruktureringsplan, vilket bevisas av att samma stöd senare erbjöds som hjälp till ett annat förslag till omstrukturering, som av Tribunal de commerce de Roubaix inte ansågs ge tillräckliga garantier.
- 43 Kommissionen anser att redan den omständigheten att det inte finns någon omstruktureringsplan som uppfyller kraven i riktlinjerna gör att det omtvistade beslutet är befogat.
- 44 Domstolen erinrar om att det i artikel 92.3 c i fördraget föreskrivs att ”stöd för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter eller vissa regioner [kan], när det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset,” anses förenligt med den gemensamma marknaden.
- 45 Det framgår även av riktlinjerna att stöd till företag i svårigheter skall, för att kunna förklaras förenligt med artikel 92.3 c i fördraget, vara förbundet med en omstruktureringsplan avsedd att minska eller ändra inriktningen på dess

verksamhet (se domen i det ovannämnda målet Spanien mot kommissionen, punkt 67). Denna plan, som med alla nödvändiga upplysningar, skall läggas fram för kommissionen skall enligt punkt 3.2.2 A i dessa riktlinjer ”göra det möjligt att återställa företagets långfristiga lönsamhet inom en rimlig tid och på grundval av realistiska antaganden om de framtida villkoren för verksamheten”, samtidigt som den ”i största möjliga mån skall mildra de negativa följderna av stödet för konkurrenterna” (punkt 3.2.2 B) och säkerställa att stödet står i proportion till de kostnader och fördelar som följer av omstruktureringen (punkt 3.2.2 C). Det ankommer på företaget att i dess helhet genomföra omstruktureringsplanen, såsom den godkänts av kommissionen (punkt 3.2.2 D). Kommissionen kontrollerar att planen genomförs och följs på ett vederbörligt sätt och skall för detta ändamål tillställas detaljerade årliga rapporter (punkt 3.2.2 E).

46 Domstolen anser att det varken av handlingarna i målet eller av de förklaringar som givits under förhandlingen klart framgår att de franska myndigheterna vid tidpunkten för stödets beviljande faktiskt hade framlagt en omstruktureringsplan som uppfyller de krav som angivits i föregående punkt i denna dom och som skulle ha kunnat framläggas till kommissionen, såsom denna hade anmodat myndigheterna att göra i sitt beslut att inleda förfarandet enligt artikel 93.2 i fördraget.

47 Som generaladvokaten har påpekat i punkterna 57 och 58 i sitt förslag till avgörande är det ostridigt att kommissionen inte har tillställts exakta och trovärdiga upplysningar avseende den långfristiga lönsamheten för det stödmottagande företaget på grundval av en omstruktureringsplan som gör det möjligt att bedöma om detta företag kan bli lönsamt igen och om detta stöd är nödvändigt. Det framgår tvärtom av handlingarna i målet att det för ett visst antal poster i omstruktureringsförslaget, till vilket de franska myndigheterna har hänvisat, inte angavs något belopp, och beträffande andra poster framgick det inte klart huruvida kostnaderna härför verkligen skulle komma att bäras av företaget. Vad

gäller företagets framtida resultat var det inte möjligt att på grundval av de uppskattade framtida balansräkningar som tillhandahållits tydligt utläsa hur de belopp som där anges skulle kunna förverkligas.

- 48 I alla händelser framgår det av vad som ovan anförts att Republiken Frankrike inte har kunnat visa att kommissionen har gjort en uppenbart oriktig bedömning i detta avseende.
- 49 Under dessa omständigheter har kommissionen i avsaknad av en trovärdig omstruktureringsplan, således haft rätt att anta sitt beslut att inte godkänna det omtvistade stödet genom att tillämpa riktlinjerna.
- 50 Följaktligen skall den tredje grunden avfärdas, utan att det är nödvändigt att undersöka de övriga anmärkningar som den franska regeringen har anfört till stöd för denna.
- 51 Eftersom talan inte kan bifallas på någon av de tre grunder som Republiken Frankrike har anfört, skall den förevarande talan ogillas.

Rättegångskostnader

- 52 Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att Republiken Frankrike skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom Republiken Frankrike har tappat målet, skall denna stat förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN (femte avdelningen)

följande dom:

- 1) Talan ogillas.
- 2) Republiken Frankrike skall ersätta rättegångskostnaderna.

La Pergola

Wathelet

Sevón

von Bahr

Timmermans

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 22 mars 2001.

R. Grass

A. La Pergola

Justitiesekreterare

Ordförande på femte avdelningen